

**Αποστασία, οι Ψηλοί Τόποι,
και η Ανάκτηση της Γνήσιας Βάσης της Ενότητας**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Βασ 12:25-33, 13:33-34, Δτ 12:2-18

I. Η αποστασία του Ιεροβοάμ μπορεί να θεωρηθεί τύπος του σημερινού Χριστιανισμού—Α΄ Βασ 12:25-33, 13:33-34:

- A. Αποστασία σημαίνει να φεύγουμε από την οδό του Θεού και να λαμβάνουμε άλλη οδό, να ακολουθούμε κάτι εκτός από τον Θεό, και σημαίνει να κάνουμε κάτι για τον εαυτό κάτω από το όνομα του Ιησού Χριστού και κάτω από τον μανδύα της λατρείας του Θεού—Πραξ 9:2, 18:26, Β΄ Πε 2:2, 15, 21, Ιδ 11, Κρ 18:30-31.
- B. Η αποστασία του Ιεροβοάμ αποτελούνταν από πέντε ζητήματα:
1. Προκειμένου να αποσπάσει την προσοχή του λαού από το να προσκυνούν στην Ιερουσαλήμ, ο Ιεροβοάμ έφτιαξε δύο χρυσά μοσχάρια (είδωλα) και έβαλε ένα στην Βαιθήλ και το άλλο στη Δαν. Έτσι, παραβίασε τον καθορισμένο τόπο του Θεού να έχει ένα μοναδικό κέντρο λατρείας στην Άγια Γη για την τήρηση της ενότητας των παιδιών του Ισραήλ—Α΄ Βασ 12:26-30, Δτ 12:2-18.
  2. Ο Ιεροβοάμ έκτισε ένα ναό στους ψηλούς τόπους και διόρισε ιερείς από τους κοινούς ανθρώπους, οι οποίοι δεν ήταν από τη φυλή του Λευί—Α΄ Βασ 12:31, 13:33β, Β΄ Χρ 13:9.
  3. Ο Ιεροβοάμ καθόρισε μια γιορτή τη 15η μέρα του 8ο μήνα (ο μήνας που είχε καταστρώσει στη δική του καρδιά) παρόμοια με τη γιορτή που ήταν στον Ιούδα—Α΄ Βασ 12:32α, 33β.
  4. Ο Ιεροβοάμ πρόσφερε θυσίες πάνω στο θυσιαστήριο στη Βαιθήλ προς τα μοσχάρια που ο ίδιος είχε φτιάξει, και τοποθέτησε στη Βαιθήλ τους ιερείς των ψηλών τόπων—Α΄ Βασ 12:32β-33α.
  5. Ο Ιεροβοάμ ανέβηκε στο θυσιαστήριο παρόλο που δεν ήταν ιερέας—Α΄ Βασ 12:33β.
- Γ. Η αποστασία του Ιεροβοάμ έγινε σοβαρή αμαρτία που προκάλεσε σε ολόκληρη την οικογένειά του την καταστροφή κάτω από την κρίση του Θεού και τελικά οδήγησε στο να παρασυρθεί ο Ισραήλ στην αιχμαλωσία—Α΄ Βασ 13:34, 14:7-11, 15-16, 15:29-30, Β΄ Βασ 17:20-23.
- Δ. Τα κέντρα λατρείας που στήνονται από τους σημερινούς «Ιεροβοάμ» είναι στην πραγματικότητα κέντρα φιλοδοξίας.
1. Οι διαιρέσεις στο Χριστιανισμό προκαλούνται από ιδιοτέλεια και φιλοδοξία.
  2. Επειδή ορισμένοι είναι φιλόδοξοι και θέλουν μια αυτοκρατορία που θα ικανοποιεί την ιδιοτελή τους επιθυμία, παραμελούν την επιλογή του Θεού.
- E. Στην οικονομία του Θεού, της Καινής Διαθήκης, όλοι οι αληθινοί πιστοί στον Χριστό γίνονται ιερείς, αλλά ο υποβαθμισμένος Χριστιανισμός έχει οικοδομήσει ένα σύστημα που χειροτονει μερικούς πιστούς για να κάνουν την υπηρεσία του Θεού, ανεβάζοντάς τους στην ιεραρχία του κλήρου, αφήνοντας τους υπόλοιπους πιστούς να είναι λαϊκοί. Αυτή είναι μια αποστατική πρακτική, την οποία πρέπει να απεχθανόμαστε και να εγκαταλείψουμε—Α΄ Πε 2:9, Απ 1:6, 5:10, 2:6, 15.
- ΣΤ. Επειδή ο σημερινός Χριστιανισμός είναι γεμάτος αποστασία, ο Κύριος χρειάζεται μια ανάκτηση—την ανάκτηση της ζωής και της αλήθειας—Ιερ 2:11, 13, 19, Απ 2:6, 15, Α΄ Ιω 1:1-2, 5-6, Ιω 18:37β, 10:10β.
- Z. Η προμήθεια της ζωής και η αποκάλυψη της αλήθειας είναι τα αντίδοτα που οι απόστολοι χρησιμοποίησαν καθώς αντιμετώπιζαν την αποστασία και την παρακμή της εκκλησίας—Α΄ Ιω 1:1-2, 5-6, Ιω 18:37β, 10:10β, Β΄ Πε 1:3-21, Β΄ Τιμ 1:1, 10, 2:15, 25.

II. Για την ανάκτηση και τη διατήρηση της γνήσιας ενότητας που τα περιλαμβάνει όλα, πρέπει να καταστρέφουμε τους ψηλούς τόπους—Α΄ Βασ 11:7-8, 12:26-33, 13:33-34, 14:22-23, 15:14, 22:43, Β΄ Βασ 12:2-3, 14:3-4, 15:3-4, 34-35:

- A. Οι ψηλοί τόποι ήταν οι τόποι όπου τα Έθνη λάτρευαν τα είδωλά τους.
- B. Όταν τα παιδιά του Ισραήλ εισήρθαν στη γη της Χαναάν για να την κατακτήσουν, ο Θεός τους πρόσταξε να καταστρέψουν όλους τους ψηλούς τόπους των εθνών—Δτ 12:1-3:
1. Τα να στήνει κανείς έναν ψηλό τόπο σημαίνει να έχει μια διαίρεση. Η σημασία των ψηλών τόπων είναι διαίρεση.
  2. Προκειμένου να διατηρήσει την ενότητα του λαού Του, ο Θεός απαίτησε να έρθουν στο μοναδικό τόπο της επιλογής Του. Οι ψηλοί τόποι ήταν ένα υποκατάστατο και μια ανταλλαγή για αυτό το μοναδικό τόπο—Δτ 12:8, 11, 13-14, 18.
  3. Στο Α΄ Βασιλέων, δύο βασιλιάδες, ο Σολομώντας και ο Ιεροβοάμ—κατείχαν τα ηνία να στήνουν τους ψηλούς τόπους, ο πρώτος λόγω της τέρψης της λαγνείας και ο δεύτερος λόγω της φιλοδοξίας—Α΄ Βασ 11:7-8, 12:27.
- Γ. Ένας ψηλός τόπος είναι ένα ύψωμα, κάτι που υψώνεται πάνω από το κοινό επίπεδο:
1. Αυτό υποδεικνύει ότι ένας ψηλός τόπος σχετίζεται με την εξύψωση (των ειδώλων).
  2. Κατ' αρχήν, κάθε ψηλός τόπος, κάθε διαίρεση, στο Χριστιανισμό συμπεριλαμβάνει την ύψωση και την εξύψωση, κάτι δηλαδή εκτός από τον Χριστό—βλ. Κολ 1:18.
- Δ. Η καταγραφή της οικοδόμησης των ψηλών τόπων κάτω από τον Σολομόντα και τον Ιεροβοάμ έχει πνευματική σημασία. Γράφτηκε για την πνευματική διδασκαλία μας—Ρωμ 15:4-6:
1. Οι ψηλοί τόποι που χτίστηκαν από τον Σολομόντα και τον Ιεροβοάμ έβλαψαν σοβαρά τη βάση της ενότητας—Α΄ Βασ 11:7-8, 12:26-33.
  2. Στην εκκλησιαστική ζωή δεν πρέπει να έχουμε κανένα ψηλό τόπο. Αντίθετα, πρέπει να βρισκόμαστε όλοι στο ίδιο επίπεδο και να εξυψώνουμε τον Χριστό—Κολ 1:18, 3:10-11.
  3. Κάθε ψηλός τόπος, ακόμα και εκείνοι, στους οποίους προσφέρονται γνήσιες θυσίες, προκαλεί ζημιά στη βάση της ενότητας.
- E. Η καταστροφή των ψηλών τόπων συμπεριλαμβάνει τρία πράγματα: τους τόπους, τις εικόνες, και τα ονόματα—Δτ 12:2-3:
1. Πνευματικά μιλώντας, πρέπει να καταστρέφουμε κάθε τόπο εκτός από την εκκλησία και κάθε όνομα εκτός από το όνομα του Χριστού. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να καταστρέφουμε την κουλτούρα, την προδιάθεση, την ιδιοσυγκρασία, τις συνήθειες, τα φυσικά χαρακτηριστικά, τις προτιμήσεις, και το θρησκευτικό παρελθόν μας με την επιρροή του—όλα όσα βλάπτουν τη γνήσια ενότητα—Γαλ 2:20, 5:24, 6:14.
  2. Προκειμένου να εκπληρώσουμε το Λόγο στην προς Κολοσσαείς 3:11, κάθε άλλος τόπος πρέπει να καταστραφεί ολοκληρωτικά:
    - α. Πρέπει να καταστρέφουμε καθετί που δεν είναι η εκκλησία με τον Χριστό.
    - β. Πρέπει απλά να είμαστε στην εκκλησιαστική ζωή, απολαμβάνοντας τον Χριστό, που είναι τα πλούτη της καλής γης—Δτ 8:7-9, Εφ 3:8.
  3. Η εκκλησιαστική ζωή έχει αποδυναμωθεί λόγω της έλλειψης προθυμίας να καταστρέψουμε τους ψηλούς τόπους—Α΄ Βασ 15:14, 22:43:
    - α. Στην ανθρώπινη ζωή και κουλτούρα μας, παραμένουν πολλοί τόποι, οι οποίοι χρειάζεται να καταστραφούν. Πρέπει να τους καταστρέψουμε όλους και έπειτα να πάμε στο μοναδικό τόπο της επιλογής του Θεού, την εκκλησία—Γαλ 5:24, Μτ 16:18.
    - β. Σε κάθε τόπο που πρέπει να καταστραφεί, υπάρχει ένας ειδικός στύλος, ένα σύμβολο, ή μια εικόνα. Στον χαρακτήρα ή στην ιδιοσυγκρασία μας μπορεί να υπάρχουν τέτοιοι στύλοι, σύμβολα, ή εικόνες που πρέπει να καταστραφούν.

γ. Στην εκκλησία δεν μπορεί να υπάρχει τίποτε εκτός από τον Χριστό. Ο Χριστός πρέπει να γίνει όλοι και μέσα σε όλους—Κολ 1:18, 27, 2:2, 3:11.

III. Εξαιτίας της αποστασίας, των ψηλών τόπων, και των διαιρέσεων σε όλο το Χριστιανισμό, υπάρχει η ανάγκη για την ανάκτηση της γνήσιας βάσης της ενότητας—Εφ 4:2-6, 13, Ιω 17:11, 14-23, Α΄ Κορ 10:16-17:

- A. Σύμφωνα με τη θεία αποκάλυψη στην Καινή Διαθήκη, η βάση της εκκλησίας—η γνήσια βάση της ενότητας—αποτελείται από τρία κρίσιμα στοιχεία:
1. Το πρώτο στοιχείο αφορά τη σύσταση στη βάση της εκκλησίας που είναι η μοναδική ενότητα του παγκόσμιου Σώματος του Χριστού—Εφ 4:4:
    - α. Αυτή η ενότητα αποκαλείται «η ενότητα του Πνεύματος»—Εφ 4:3.
    - β. Αυτή η ενότητα είναι η ενότητα για την οποία ο Κύριος προσευχήθηκε στο κατά Ιωάννη 17—μια ενότητα μέσα στην ανάμειξη του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού με όλους τους πιστούς στον Χριστό—Ιω 17:6, 11, 14-24.
    - γ. Αυτή η ενότητα μεταδόθηκε μέσα στο πνεύμα όλων των πιστών στον Χριστό, κατά την αναγέννησή τους από το Πνεύμα της ζωής, με τον Χριστό ως τη θεία ζωή.
  2. Το δεύτερο στοιχείο αφορά τη βάση της εκκλησίας και είναι η μοναδική βάση της πόλης, στην οποία μια τοπική εκκλησία ιδρύεται και υπάρχει—Πραξ 14:23, Τιτ 1:5, Απ 1:11.
  3. Το τρίτο στοιχείο που αφορά τη βάση της εκκλησίας είναι η πραγματικότητα του Πνεύματος της ενότητας, που εκφράζει την μοναδική ενότητα του παγκόσμιου Σώματος του Χριστού πάνω στη μοναδική βάση της πόλης μιας τοπικής εκκλησίας—Α΄ Ιω 5:6, Ιω 16:13:
    - α. Δια του Πνεύματος της αληθείας, το οποίο είναι η ζωντανή πραγματικότητα της Θείας Τριάδας, η ενότητα του Σώματος του Χριστού γίνεται αληθινή και ζωντανή.
    - β. Μέσω αυτού του Πνεύματος η βάση της εκκλησίας εφαρμόζεται στη ζωή και όχι με νομικισμό.
    - γ. Δια αυτού του Πνεύματος η γνήσια βάση της εκκλησίας συνδέεται με τον Τριαδικό Θεό—Εφ 4:3-6.
- B. Η εκκλησία, το οργανικό Σώμα του Χριστού, είναι αδιαίρετη και αδιαχώριστη. Αυτό το μοναδικό Σώμα εκφράζεται σε πολλές τοπικές εκκλησίες μέσα στη θεία ενότητα, όπως συμβαίνει με τον Τριαδικό Θεό, μέσα στη θεία φύση και στο στοιχείο, στην ουσία, στην έκφραση, στη λειτουργία, στην μαρτυρία—Απ 1:11, Ιω 17:11, 21, 23.
- Γ. Η γνήσια ενότητα—η ενότητα σύμφωνα με τη φύση του Θεού—είναι μια περιεκτική ενότητα που περιλαμβάνει όλα τα θετικά θέματα—Ψλ 23:6, 36:8-9, 43:3-4, 84:1-8, 10-12, 92:10, 133:1, 3β:
1. Όταν η ενότητα ανακτάται, όλα τα πνευματικά πλούτη και όλα τα θετικά θέματα ανακτώνται μαζί της, επειδή όλα αυτά υπάρχουν μέσα στην ενότητα—Εφ 4:3, 3:8.
  2. Όλα τα ευσεβή θέματα και όλα τα πνευματικά πλούτη γίνονται δικά μας πάνω στη γνήσια βάση της ενότητας—Δτ 8:7-9, 12:12, 26-28.
  3. Η γνήσια ενότητα δεν είναι μια ενότητα εν μέρει. Είναι μια μεγάλη, ολοκληρωτική, περιεκτική ενότητα, μια ενότητα στο σύνολο της—Ψλ 133:1:
    - α. Αυτή η ενότητα, όπως αποκαλύπτεται στην προς Εφεσίους 4:3-6, περιλαμβάνει τον Θεό Πατέρα, τον Χριστό τον Κύριο, και το Πνεύμα, που είναι ο Δότης της ζωής.
    - β. Η ενότητα που τα περιλαμβάνει όλα μας δίνει πρόσβαση σε όλες τις θετικές αρετές και ιδιότητες—Εφ 4:1-2.
- Δ. Ευχαριστούμε και δοξάζουμε τον Κύριο για το όραμα σχετικά με την καταστροφή των ψηλών τόπων και σχετικά με την ανάκτηση και τη διατήρηση της γνήσιας ενότητας που τα περιλαμβάνει όλα. Είναι προνόμιό μας να γνωρίζουμε, να βιώνουμε, και να

απολαμβάνουμε αυτήν την ενότητα στην ανάκτηση του Κυρίου σήμερα—Ψλ 133:1,
3β, Ιω 17:21-23, Εφ 4:3-6.